

VEGOVA

 ELEKTROTEHNIŠKO-RAČUNALNIŠKA
STROKOVNA ŠOLA IN GIMNAZIJA
LJUBLJANA

Silvester Tratar

ŠOLA SO DIJAKI IN NJIHOVI PROFESORJI

Intervju z vrhovnim poveljnikom vseh vegovcev

usmerjenega izobraževanja pa se je to spremenile in se je program spet vrnil na Vegovo. Formalno to ni pogojevalo moje odločitve za prehod sem, teoretično bi lahko ostal tudi na Gimnaziji Moste ter poučeval računalništvo ali pa informatiko v gimnazijskem programu, vendar se je na Vegovi ponudila priložnost zaposlitve za to smer. Ker je Vegova od nekdanj moja šola, sem se odločil priti sem.

Na šoli ste med svojim delovanjem pripomogli k veliko spremembam. Ste na katero še posebno ponosni?

Res je bilo nekaj sprememb, vendar jih ne pripisujem sebi. Vedno smo delovali kot ekipa, kot tim, kot se temu reče, in smo se kot takšni tudi odločali. Kakšen naj bo razvoj šole naprej? Zasnova je seveda nastala, še preden sem postal ravnatelj. Že prej so se izoblikovali vsi programi, ki jih imamo zdaj. Tako da temeljite spremembe niso povezane z mojim ravnateljstvom. Je pa res, da smo v tem času odprti za številne pobude. Takšno je tudi mednarodno sodelovanje, za kar se moramo zahvaliti kolegici Vidi Vidmar, ki nas je prva opozorila na smernice v sodobnem šolstvu. Razmišljali smo, da bi to mednarodno sodelovanje vključili tudi v naše redne programe in tako zagotavljali mesta za usposabljanje našim dijakom tudi v tujih podjetjih. Mogoče sem na to še posebno ponosen, da se je razvilo na to raven, ki nam jo bo, upam, uspelo vzdrževati, pa tudi prepričati še vse sodelavce, ki dvomijo, da je to nekaj, zaradi česar se bodo tudi zelo dobri dijaki odločali za prihod na našo šolo.

Tudi Društvo Vegovc ni bilo moja zamisel. Pojavila se je pri pogovoru med dvema nekdanjima dijakoma, ki sta bila že takrat zelo znana in sta zelo hitro postala znana v Sloveniji na področju računalništva, Marinko Žitnik in Urbanom Dejakom, in pomočnico ravnatelja Mojco Marn, ko smo se pogovarjali o ustanovitvi kluba diplomantov naše šole. Odločilno pobudo za to pa je dal Jože Joc Pečečnik, zato smo tudi organizirali prvi ustanovni sestanek in ustanovili društvo.

Kakšno vlogo imajo torej nekdanji vegovci pri odločitvah o šoli?

Pravzaprav čedalje večjo, sodobne strokovne šole še posebno. So tako zasnovane, da morajo biti vse povezave žive. Na koga pa se bomo obrnili, če ne na tiste, ki so bili diplomanti naše šole, in jih prosili za pomoč, načrt, nasvet?

Opišite nam svoj delovni dan in naštejte, za kaj vse skrbite na šoli.

Ne boste mi popolnoma verjeli, če vam povem, kdaj vstajam. V zadnjem času imam kar veliko dela, zato je to ob 5.30, se pa premakne tudi na četrto uro zjutraj. Takrat poskušam postoriti tisto, za kar mislim, da imam takrat največ energije. Drugače pa se moj povprečni dan začne recimo ob pol šestih s pripravo in odhodom v službo. Ker živim v Medvodah, potrebujem do službe pol ure, kamor pridem okrog sedmih. Najprej pregledam pošto, potem grem na jutranjo kavico v zbornico in se srečam s kolegi učitelji. To je bolj ogrevanje. Takrat pregledam na koledar urnik za tisti dan in ugotovim, ali imam kje kakšen sestanek. Dnevni urniki ravnateljev šole se seveda od dneva do dneva razlikujejo, navadno so povezani z načrtovanjem raznih sestankov in konferenc, spremljanjem dela učiteljev ali hospitiranje. Tako sem pri pouku posameznih učiteljev, po tem to komentiram in se pogovorimo. Konec meseca je več dela z obračuni. Skratka, zelo veliko različnih stvari, veliko se jih pojavi tudi sproti. Moj delovni dan se konča okrog četrte ure popoldne. Kadar sem ob petih doma, sem lahko zadovoljen.

Ali delo nosite tudi domov?

Nosim, vendar je s tem tako, da mi pomeni bolj slabo vest, in seveda ga drugi dan prinesem nazaj (smeh). Če pa se ga res nabere veliko, ga raje opravim zgodaj zjutraj, preden grem v službo.

Vam sploh ostane še kaj prostega časa in kako ga zapolnite?

Otrok nimam. Verjetno bi si moral zelo spremeniti in drugače organizirati življenje, če bi jih imel.

Seveda tako čas ostaja zame oziroma za druženje z ženo. Delno je posvečen rekreaciji, tako da se dva- do trikrat na teden dobim z družbo za tenis ali namizni tenis ali pa greva z ženo na bližnje vrhove na sprehod, predvsem pozimi, kadar se ne da nikamor više. Moj konjiček iz mladosti je tudi igranje na harmoniko, ki je na vrsti kakšno uro do dve na teden za sprostitve. Preostali čas pa zapravim za televizijo (smeh). Ja, če ga kaj ostane. Predvsem zvečer pogledam dnevnik, občasno tudi kakšen film.

Čemu pripisujete uspešnost naše šole?

Ali smo uspešni (smeh)? Mislim, da smo uspešna in cenjena strokovna šola. Znani smo po tem, da smo zahtevni in da nam veliko pomeni vzdrževanje reda in discipline, ki sta v naših prostorih na visoki ravni. Menim, da je to eden izmed razlogov, da naši dijaki dosegajo dober uspeh. Imajo dobro okolje, v katerem se da delati. Kdo sploh je šola? Šola so dijaki in njihovi profesorji in kakovostna šola smo seveda zato, ker imamo dobre profesorje in dijake. Naša šola je dobra, ker vzdržujemo tradicijo in priprave na študij, omogočamo priprave za delo, upoštevamo strokovne in druge spremembe ter iščemo nove razsežnosti. Tudi mednarodno sodelovanje je tisto, kar poskušamo spodbujati in uvajati v naše vsakdanje delo.

Vizija naše šole je vsem na očeh na stenah šole. Se vam zdi uresničljiva ali nam morda pripravljate še kakšno presenečenje?

Zagotovo ne med svojim mandatom, mogoče bi bilo to prepotentno. Zagotovo je prav, da je vizija postavljena tako, da vodi k nekemu visoko zastavljenemu cilju, kar nas motivacijsko vleče naprej. Postati oziroma biti najboljša šola na področju elektrotehnike ali računalništva je gotovo visoko postavljen cilj. Glede na to, da delujemo na različnih področjih, moramo poskrbeti, da dosegamo posamezne cilje, ki sestavljajo to vizijo. Biti dober na različnih področjih. Lahko postanemo najboljša šola? Ker delujemo v okolju,

ki nam to lahko omogoči, in s svojim doseganjem ugledom imamo možnost pritegniti takšne strokovnjake in takšne učence, ki lahko odločilno pomagajo. Če nam bo uspelo doseči te prve korake, sem prepričan, da je vizija uresničljiva in jo bomo lahko dosegli prej, kot bi si kdo mislil. Je pa moj mandat tretji po vrsti in se končuje, je pa gotovo prehitro, da bi že dosegli stopnjo prvenstva med sorodnimi šolami. Načelno ne pripravljam nobenega presenečenja. So pa naloge, ki so pred nami, povezane s spremembami, ki se dogajajo v Sloveniji, v slovenskem šolskem prostoru. Glede na to, da delujemo na dveh različnih področjih, se tudi naše naloge čedalje bolj delijo. Ena v smeri razvoja programa strokovne gimnazije, tam smo med vodilnimi šolami zelo aktivni in povezani z inštitucijami, kot sta zavod za šolstvo in ministrstvo za šolstvo. Smo zelo aktivni pri posodabljanju gimnazijskih programov in tudi pri poskusnem uvajanju drugačne zasnove gimnazijskega programa. Začel se bo prihodnje leto. To bo nekaj novosti, ne bodo pa tako velike, da bi temeljito spremenile način dela.

Kakšna pa je vaša osebna vizija?

Urediti si pisarno (smeh). Ni ravno vizija, kajne? Že nekajkrat sem si zapisal v svoj delovni načrt, da bom to naredil, in upam, da mi bo uspelo, preden se mi izteče mandat. Tu gre za pohištvo, drugače me nič ne moti.

Prej ste omenili, da se vam izteka tretji mandat, bo morda na vrsti še četrti?

Se še nisem odločil, niti nisem o tem razmišljal, naj ostane pri tem.

Dijaki vas vsekakor podpiramo in vam želimo veliko uspeha. Najlepša hvala za vaš čas in prijeten pogovor.

Žiga Zalokar, G 2. B
Jan Brejc, G 2. A

Silvester (v ožjih krogih Silvo) Tratar je na Vegovi že dobro znano in ustaljeno ime. Kot nekdanji vegovec je gulil naše šolske klopi že v mladih letih, zdaj pa na njej opravlja najpomembnejšo vlogo. Odkar smo enovita šola, ki obsega več izobraževalnih programov pod isto streho, se je naziv njegovega položaja spremenil iz direktorja šolskega centra v ravnatelja. Seveda njegovo delo ostaja enako, prav tako tudi spoštovanje. Kljub natrpanemu urniku si je vzel čas za nas in odgovoril na naša vprašanja.

Ravnatelj ste že 12 let. Zakaj ste se vrnili na Vegovo in katere vloge ste opravljali do zdaj?

Na šoli sem že od leta 1991, se pravi 19 let. Prišel sem kot učitelj in približno tri leta poučeval, najprej računalništvo, potem elektrotehniko in elektroniko. Potem so me izbrali oz. mi ponudili mesto pomočnika ravnatelja tedanjemu ravnatelju, gospodu Opeki. Sprejel sem in bil pomočnik približno štiri leta. Ko se je gospod Opeka upokojil, sem kandidiral za mesto ravnatelja in so me sprejeli. Po koncu usmerjenega izobraževanja sem nekaj časa deloval v izobraževalnem sistemu Slovenije. Izkazalo se je, da se je šola, v kateri smo takrat delovali, ukvarjala s poučevanjem v programih elektroenergetike, da se z novo organizacijo, novo zasnovo šolske mreže deli na dva dela. En, poklicni del te šole se je priključil Srednji šoli tehničnih strok Šiška. Strokovni del, se pravi štiriletni program, se je vrnil na Vegovo. Preden je v Mostah začela delovati srednja šola za elektroenergetiko, je bil to uradni naziv, elektroenergetika pa je že bila na Vegovi. Potem so imeli ta program nekaj časa le v Mostah, v prostorih današnje gimnazije, po koncu

Uvodnik

Končno smo
ga dočakali!

Kar nekaj časa je minilo, odkar je izšla zadnja številka. Letos pa smo šolskemu jubileju posvetili izdelek, ki ga imate v rokah. Je plod veliko ur in minut razmišljanja, usklajevanja in garanja. Pot je bila dolga, trnova in prepolna še neznanih pasti, ki smo jih na srečo uspešno premagali.

Na poti smo se veliko naučili, od tega večino že pozabili, skrivnosti časopisa skupaj razkrili, ko po časopisnih hišah smo hodili.

Besedila vsa smo skrbno zbrali, jih v zboru prečesali, redke slabe stran zmetali, le najboljši so ostali.

Časopis imel je velik vpliv, pri vseh urah bil nam je motiv, le kdo ne bi tega zatajil.

Tudi profesorji so nam pomagali, kot so le sami najbolje znali, s svojim predmetom so ga povezali.

Pri pisanju smo potrebovali veliko talenta, prijavi bi se lahko tudi na priljubljeno televizijsko oddajo. Kljub vsemu je časopis za vse nas osebni dosežek, na katerega smo tako ponosni, da smo ga natisnili (le) v 1,5 * 10³ izvodih, da z njim ne bi preveč nasmetili Slovenije, ki smo jo komaj očistili, izvoz onstran luže pa nam je žal onemogočil oblak izbruha Šmarne gore. Zato le skrbno prelistajte našega Vegovca, a ne prehitro, da vam ne uide; strani je letos bolj malo, pa saj veste, kriza je. Seveda zato ne trpi kakovost besedil, ki bolj ali manj povzemajo vse, kar se je na šoli godilo v tem šolskem letu (razlog več, da jih ni veliko) in smo to s skrbjo in ljubeznijo napisali samo za Vas; seveda z malo pozitivne in negativne motivacije v obliki ocen.

Uredniški odbor

Komentar

Dekleta, dobrodošle na Vegovo

Zdi se, da si vsi fanti na Vegovi poleg dveh drugih dokaj nepomembnih stvari želijo še nekaj: en malček več deklet. Na šolo smo prišli, čeprav smo vedeli, da bo z njimi bolj tako tako. Niso nam povedali, da jih je le en odstotek, seveda pa so jih lepo nastavili na informativnem dnevu. Sicer pa se razmere spreminjajo. Če sem prav preštel, so fazanke kar štiri! Ali nekje tam. Ne vemo natančno, saj se dobro skrivajo. Mi pa se premalo potrudimo, da bi jih našli. Res je šola veliko bolj zanimiva, če je v razredu polovica deklet, če priznate ali ne, pa postane takrat življenje precej naporno. Saj ne rečem, da so krive one. Oziroma so toliko kot fantje. Zakaj naporno? No, vsekakor bi morali fantje bolj paziti. Pri vsem. Vedenju, oblačenju, urejenosti, mišljenju, čustvovanju. Če že samo pomislim, sem utrujen. Pa nekako še gre, če že imaš dekle. Prešerno pa se nasmehnem, kadar pomislim, kako bi bilo, če bi imel naš razred kakšno dekle. Pustimo podrobnosti, verjetno bi se

najbolj poznalo pri disciplini. Z dekleti bo na Vegovi še nekaj časa bolj slabo. Le katera pa si želi na strokovno šolo tehničnih strok, z veliko nezanimivih dijakov, s strašljivim imenom, ki te spomni na matematiko? No, natanko toliko, kolikor jih je zdaj na šoli in jih ta stroka res zanima. Podobno bi lahko rekel za fante in frizersko šolo. Na naši ostanejo le tiste, ki so predane stroki in vedo, kaj hočejo. Ampak, ali bi jih lahko kljub temu na šolo privabili še več? Morda. Z briljantnim trženjem, ki bi predstavljalo mišičaste fante. Ali pa, če bi zamenjali šolo. Bolje rečeno, če bi zamenjali ime, šolske programe, vgradili kakšno dvigalo, da bi bilo bolj udobno. Pa jih res potrebujemo? Bilo bi bolj zanimivo, toda večina vegovcev nas najde dekle zunaj. Saj smo vendar v Ljubljani! Tista, ki pa si upa priti na šolo, bo vedno dobrodošla.

Miha Smrekar, G 2. B

Večeri na

Letos praznuje naša šola 50 let samostojnega delovanja v poslopju nekdanje realke, na Vegovi ulici v Ljubljani.

To obletnico šole smo počastili z več dogodki v šolskem letu 2009/10. Med njimi so bili tudi VEČERI NA VEGOVI, ko smo se z znanimi vegovci pogovarjali o naših koreninah, elektrotehniki, računalništvu, gospodarstvu, kulturi, športu in drugem.

Prvi med njimi je bil posvečen realki. Odprtje imenitne šolske stavbe Realke je bilo pred 135 leti. Nekdanja naša profesorica in pomočnica ravnatelja

Magda Prevc je predstavila svojo knjigo Ljubljanska realka skozi čas, spregovorila pa sta tudi nekdanja realčana Miha Wohinz in Zlata Šilih.

Miha Wohinz in Magda Prevc, z njima pa se je pogovarjala Veruška Stanislav Karlo.

Na **četrtem** pogovornem Večeru na Vegovi Ribčev dohtar skozi oči vegovca je bil glavni gost večera pisatelj, publicist in popotnik Ivan Sivec. Bolje pa sta se predstavila še nekdanji dijak Milan Rejec in nekdanja profesorica na naši šoli Darinka Štolfa. Oba sta zelo pohvalila Ivana Sivca. Bilo je mogoče občutiti, kako zelo je ponosna nanj predvsem zato, ker se je šolal za tehnika, na koncu pa ga je pot zanesla v popolnoma drugo smer, slavistiko.

Monika Pepelnjak in Ivan Sivec

Martin Lavrič, G 2. B

Drugi Večer na Vegovi je bil posvečen življenju elektrotehniške šole na Vegovi v Ljubljani, z naslovom Še pomnite, vegovci.

Pogovarjali smo se o okoliščinah, ki so pripomogle, da smo postali samostojna elektrotehniška šola, in o prvih letih življenja v prostorih nekdanje realke na Vegovi ul. 4 v Ljubljani. Sodelovali so nekdanji profesorji Božidar Magajna, profesor elektroakustike na Vegovi in pozneje na fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani, Ana Kocjan (Pengov), pomočnica ravnatelja elektrotehniške šole na Vegovi, Jožef Holz, profesor na Vegovi, in nekdanji dijaki vegovci: Silvester Tratar, sedanjí ravnatelj Vegove, Vasja Herbst, dolgoletni direktor Oracla Slovenija, dr. Jan Lokovšek, znanstveni sodelavec na FE in sedanjí profesor na Vegovi, Igor Gospodarič, profesor na Vegovi, Ljubo Šegatin, sedanjí profesor na Vegovi, in mag. Evgen Gržanič, pomočnik direktorja ZZZS.

Matic Hribar, G 2. B

Z gosti se je pogovarjal Igor Gospodarič

S harmoniko je nastopil tudi ravnatelj Silvo Tratar.

Borut Holy s profesorjem Igorjem Vuličem

potem pogovarjal s športnim novinarjem Rajkom Dolinškom, svetovnim prvkom v raftingu Borutom Holyjem in selektorjem slovenske kolesarske reprezentance, Gorazdom Penkom, ki so nekoč gulihi klopi na Vegovi.

Jurij Piškur, G 2. D

Novice

14. sejem in razstava
mineralov, fosilov in nakita
na Vegovi

Prvi konec tedna decembra 2009 sta bila v šolski telovadnici Vegove že 14. sejem in razstava mineralov, fosilov in nakita.

Gostili smo 18 razstavljalcev iz Slovenije in tujine ter k sodelovanju povabili tudi strokovnjake Oddelka za geologijo Naravoslovno-tehniške fakultete. Svoj razstaveni prostor je imelo tudi Društvo prijateljev mineralov in fosilov Slovenije; v osmih posebnih vitrinah so bili razstavljeni najzanimivejši eksponati iz zasebnih zbirk.

Na ogled sejma smo posebej povabili 20 gostov, ravnateljev ljubljanskih in okoliških srednjih šol. Sicer pa je bilo obiskovalcev približno 500 – skoraj 200 manj kot lani, razlog je bila verjetno zapora Kongresnega trga. Glavna or-

ganizatorica je bila prof. Marija Osredkar, pomagali pa so ji dijaki z Vegove.

Miha Smrekar, G 2. B

Obisk tujih
učiteljev na Vegovi

Med 1. in 13. marcem sta prišla na študijski obisk avstrijska učitelja, in sicer Maria Dörfler in Helmut Wagner. Med svojim bivanjem sta obiskala slovenske šolske ustanove, ministrstvo za šolstvo in šport, Zavod za šolstvo Republike Slovenije, Center za poklicno izobraževanje in različne šole. Vegova je bila izbrana kot vodilna šola v Konzorciju strokovnih gimnazij, da je gosta seznanila z načinom poučevanja in dela po posodobljenih učnih načrtih, zlasti na področju strokovne gimnazije. Spoznala sta tudi delo v strokovni šoli.

Prvi del obiska na naši šoli je bil namenjen predstavitvi pouka in prikazu interaktivnega timskega poučevanja. Profesorici Veruška Stanislav Karlo in Mirjana Višnikar sta jima prikazali, kako poteka pouk, kadar sta navzoči učiteljici zgodovine in nemškega jezika hkrati v istem razredu.

Ogledala sta si tudi Primorje, Kras, Gorenjsko in Štajersko. Seznanila sta se tudi s prireditvami, razstavami in našo literaturo v prevodih. Med uro nemščine pa je tudi naš razred obiskal profesor Helmut Wagner.

Matic Hribar, G 2. B

Vegovi

Naslov **tretjega** Večera na Vegovi je bil Iz tradicije v prihodnost. Pogovarjali smo se o računalništvu in vlogi vegovcev na tem področju. Gostje večera so bili dr. Drago Kostevc, FE, mag. Igor Škraba, FRI, mag. Jernej Böhm, Energetika Ljubljana, mag. Tone Petrič, Cisco Slovenija, Tomislav Kokalj, Erling in mag. Simon Rozman, Amebis.

Sodelujoči na večeru

Iz skeča, ki sta odigrala dijaka iz oddelka G 2. A Anže Jesenek in Andraž Šterk, smo lahko razbrali, da se zgodovina ponavlja tudi ob uporabi novega medija – s knjigo, enim najstarejših medijev, so imeli uporabniki podobne začetniške težave, kot smo jih imeli mi, ko se je v našem življenju pojavil računalnik.

Družabno srečanje smo sklenili z odprtjem razstave fotografij in keramike naših nekdanjih profesorjev Margarete Jurišič in Miroslava Trampuša.

Jože Joc Pečecnik, pomočnica ravnateljice Mojca Marn in Janez Benčina – trije od članov Društva Vegovc

Šesti in zadnji Večer na Vegovi Obnovimo stekane vezi pred slavnostno prireditvijo 25. maja v Cankarjevem domu so bili gosti večera fotograf Vasja Doberlet, podjetnika Igor Akrapovič in Jože Joc Pečecnik ter ustanovni člani Društva Vegovc. Gosti večera so na vprašanje dijakov, kaj je pomembno pri doseganju uspeha pri delu odgovorili, da mora človek najprej pogledati vase in se odločiti, kaj želi delati, da mora imeti vizijo, cilj in vztrajnost. O svojem delu so govorili z veseljem. Zdaj, ko vsi nekoliko s strahom in negotovostjo zrejo v prihodnost, so pogovori z ljudmi, ki so optimisti in ne tarnajo nad krizo in recesijo, redki. Mladim vegovcem je ta večer vlil pogum in samozavest. Marsikateri je morda pri sebi pomislil – kdo ve, mogoče bom tudi jaz nekoč uspešen.

Tomislav Matasić, G 2. A

Informativni dan na Vegovi

Obisk v računalniški učilnici

Takoj ko sem vstopil v avlo v pritličju, sem dobil majhen listek, vstopnico. To se mi je zdelo dobra zamisel, saj so tako učinkovito ločili posamezne obiskovalce, da jih ne bi bilo preveč v eni učilnici. Ko se je zbralo okrog 30 obiskovalcev, so nas popeljali v drugo nadstropje, v učilnico. Tam smo bili pri zanimivi predstavitvi šole ter programov oz. poklicnih usmeritev, ki jih ponuja. Ko je bilo predstavitve konec, smo se odpravili v učilnico računalništva. Predstavili so nam preprost program, v katerega smo vpisali nekaj preprostih odgovorov na vprašanja (ali se red ukvarjaš z računalništvom, tehniko ...) in na koncu je računalnik narisal graf, ki ti je pokazal, kako primerna je zate ta šola. Takšen način dela mi je bil všeč.

V učilnici za kemijo so nam predstavili nekaj zanimivih poizkusov, najbolj mi je bil všeč tisti s tekočim dušikom. Očaran sem bil nad opremo, ki jo imajo v učilnici. Pomembno se mi zdi, da ima šola posebej prirejene učilnice za posamezne predmete.

Nazadnje smo odšli v učilnico za vaje iz elektronike oz. elektrotehnike. Tam nam je profesor predaval o tem, da na Vegovi ne bomo igrali igrice in da je takšna predstava o delu na Vegovi napačna. To se mi je zdelo zelo koristno, saj večina bodočih učencev pride na Vegovo in pričakuje, da bodo takoj začeli igrati igrice, nato pa ugotovijo, da ni tako in so razočarani.

Menim, da je bila letošnja predstavitev Vegove na informativnem dnevu zelo dobro izpeljana. Nikjer drugje nisem zasledil tako izvirno narejenih map, ki smo jih prejeli ob vhodu. Preseneča me, da je bila predstavitev šole zanimiva tudi v soboto, saj je na drugih šolah bolj dolgočasno.

Jan Brejc, G 2. A

Vsako leto potekajo na srednjih šolah informativni dnevi. Takrat se lahko osnovnošolci in njihovi starši pozanimajo o šoli, poteku pouka vsa štiri leta in dobijo vse preostale potrebne informacije.

Svojega prvega vstopa v to ustanovo se spomnim tako dobro, kot da bi se zgodilo včeraj. Težko sem odprl glavna vrata, pred mano pa se je odprl velikanski prostor. Ni bilo trum dijakov po šoli, ki niso vedeli, kam bi se dali. Le dežurna dijaka sta bila tam in nekaj profesorjev. To je bilo dobro na Vegovi, saj so se lahko obiskovalci nemoteče sprehajali po šoli in se jim ni bilo treba prerivati med dijaki, ki so hoteli v nasprotno smer. Všeč mi je bilo tudi, da sta dežurna dijaka vedela, kje je izbrana učilnica oziroma kje se kar koli v zvezi z informativnim dnem dogaja. Tudi tega je drugod manjkalo. Motilo me je samo to, da ni bilo vodenja po šoli, ampak so bili starši in bodoči dijaki bolj ali manj prepuščeni sebi, da si ogledajo šolo. Letošnjih informativnih dni sem se udeležil prostovoljno. V sobotnem delu sem razredničarki pomagal pri predstavitvi naše šole in moram reči, da je dogajanje potekalo precej bolj kot pred dvema letoma. Profesorji, določeni za vodenje po šoli, so že čakali na obiskovalce v avli šole. Ko se je zbralo dovolj veliko ljudi, se je ta zbrana skupina odpravila po stopnicah naše šole. Starši in morda bodoči dijaki so najprej slišali nekaj temeljnih podatkov o naši šoli, za tem so bile posamezne predstavitve izobraževalnih programov v posebnih učilnicah.

Anže Jesenek, G 2. A

Z zamaški do nožne proteze

Anže Praterner je 17. januarja 2009 izgubil nogo na avtocesti pri Slovenski Bistrici, potem ko se je v avto, pri katerem je stal skupaj z avtocestnim delavcem, zaletel tovornjak. Delavec je izgubil življenje, Anžeta pa so po 15 minutah odpeljali v UKC Maribor. Za nožno protezo, s katero bi lahko spet zaživel svoje aktivno življenje, je začel akcijo zbiranja zamaškov, s katero je poskušal do

19. decembra 2009 zbrati 20.000 evrov.

Na akcijo se je odzvalo veliko večjih podjetij, šol, društev in posameznikov iz Slovenije in tujine, med drugimi tudi dijaki in učitelji naše šole, začeli pa smo jo septembra 2009. V razrede smo namestili posebne koše, v katere so dijaki odlagali zamaške. Veliko so jih prinesli tudi od doma. Ob tem je potekala med učenci in učitelji tudi akcija zbiranja denarnih prispevkov. Več podatkov si lahko ogledate na spletni strani <http://www.subjectx.net/>.

M. S.

Anže s partnerko

Informativa 2010

29. in 30. januarja je bila na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani Informativa 2010

Namen prireditve je bil obvesti učence o izbiranju naslednje šole, štipendijah in zaposlovanju. Potekala je v dveh dvoranah, Kupolni in Stekljeni. V prvi je bilo 90 razstavljalcev, v drugi pa 43. Razstave so se delile na šest skupin srednje šole, šolski centri in višje strokovne šole, visoke šole, fakultete, univerze in študentski domovi, dodatno izobraževanje, štipendiranje in zaposlovanje, državne institucije, javni zavodi in strokovna združenja in drugo. Razstavljalci so prihajali iz vse Slovenije in tudi zunaj nje: University of Cambridge iz Anglije, Kwantlen polytechnical university iz Kanade in University Fraser Valley tudi iz Kanade. Organizatorji so poskrbeli za osvežitev z barom. Omogočen je

bil tudi vodeni ogled razstave. Med zanimivejše predstavitve spadajo predstavitve Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije, ki je imela vozni simulator, frizerska srednja šola je ponujala brezplačno urejanje pričesk, ERSSG Ljubljana so imeli računalniške igre, ki so jih izdelali učenci, in robote, ki so spremenili smer ob trku s steno ali drugim robotom. Največjo pozornost sta pritegnili Slovenska vojska, kjer je bilo mogoče streljati elektronske table z električno pištolo (ob zadetku se je tabla prevrnila), in Policija. Ta je prikazala znanje policijskega psa, imeli pa so tudi simulator vožnje z motorjem.

Juš Lozej, G 2. A

» VEGOVA JE KOT STARO

Nekdanji vegovci in sedanji profesorji

Ljubo Šegatin,
prof. športne vzgoje**Je na Vegovi zdaj kaj drugače, kot je bilo, ko ste jo obiskovali vi?**

Pri športni vzgoji smo morali n vsi nositi enaka oblačila – belo majico brez rokavov in kratke črne hlačke. Razlika je tudi v prijaznosti šole. Včasih ni bilo napovedanega spraševanja in pisnih nalog. Pripravljeni smo morali biti vsak dan, pa tudi nobenih izgovorov niso upoštevali.

Kako uspešni ste bili v srednji šoli, kdaj in s kakšno oceno ste maturirali?

Na začetku srednje šole sem bil zelo slab dijak. V prvi konferenci sem imel precejšnje težave, saj nisem imel skoraj nobene pozitivne ocene. Po drugi konferenci sem začel bolj delati in sem večino ocen popravil. Po drugem letniku me je srečala pamet in sem se začel učiti. Maturiral sem leta 1976 s prav dobrim uspehom. Na maturi sem imel precej sreče, saj je na ustnem ocenjevanju profesorju zazvonil telefon in je zapustil učilnico. Po tem sem odgovarjal asistentu, ki je bil bolj popustljiv in mi je dal prav dobro.

Leon Škrilec, G 2. A

Dr. Uroš Breskvar

Ste na naši šoli zadovoljni z dijaki in njihovim odnosom do vas?

Zadnja leta poučujem predvsem višje letnike in sem včasih kar malo utrujen, ker se mi zdi, da se ravno dobro ujamemo, pa gredo dijaki študirat. Seveda se s kakšnim dijakom nisva najbolj ujela, in takrat se vprašala, ali je s tabo kaj narobe. Vsekakor je delo s takšnim

posameznikom poseben izziv. Izzivov se pa ne bojim. Se pa odnos učenec – učitelj vsekakor spreminja, kot se tudi naša družba. Čedalje večkrat je treba uporabiti znanje psihologije in retorike.

Vsak dan se srečujete z dolgočasnimi dijaki, ki jih nič ne zanima, pa tudi z energičnimi dijaki. Se vam zdi vaša plača prenizka?

Plačilo za delo ne more biti nikoli previsoko. Rad se zgledujem po plačah učiteljev v zahodnih državah. Plače so vsekakor prenizke, kar dokazujejo tudi opazke, da so v šolstvu zaposleni le tisti, ki drugje niso našli službe. Prav v šolstvu pa bi morali biti zaposleni pravi strokovnjaki, če želimo imeti primerno izobražene učence in dijake.

Anže Jesenek, G 2. A

Milan Pajduh, elektrotehnik

Ste na šoli vegovci pogrešali dekleta?

Dekleta? Ah, kje. V današnji Šubičevi gimnaziji je bila včasih zdravstvena šola in so bila predvsem dekleta. Po pouku smo redno hodili tja

in jih opazovali, tako da pomanjkanja deklet v svojih srednješolskih letih nisem občutil.

Imate kakšno sporočilo ali vodilo za dijake in učitelje te šole?

Seveda! Skoraj vsi učitelji že poznajo moje vodilo. Kadar dvignem prst, se že nasmehnejo in vedo, čemu je namenjen. Skratka: »Ne se zafrkavat, šola je resna zadeva!« Če boste to upoštevali, vam zagotavljam, da boste uspešno opravili šolo in tudi maturo.

Matic Hribar, G 2. B

Janez Pešec, univ. dipl. inž.

Na naši šoli ste bili učenec in zdaj ste profesor. Kakšna se vam zdi šola v primerjavi s tisto, ki ste jo obiskovali vi?

Poslopje so kar nekajkrat obnovili, od pročelja do notranjosti, vendar je stavba še vedno ohranila videz in dušo starega, spomeniško zaščitene objekta. Stavba oziroma šola naredi na obiskovalca velik vtis.

Kot se je z desetletji spremenila družba v celoti, smo se tudi mi, profesorji. Večkrat slišimo od starejših ljudi frazo, kako je bilo včasih vse lepše in boljše. Pri tem pa pozabljam, da smo bili včasih tudi mi mlajši in polni energije, in že to vpliva na drugačen pogled na preteklost.

Kot profesor elektrotehnike me poskušajte prepričati, da je ta stroka pravi študij in poklic zame.

Smo v recesiji in po končanem študiju zelo težko najdemo zaposlitev. Na področju elektrotehnike in računalništva je še vedno dovolj prostih delovnih mest, hkrati tudi ni treba zelo veliko sredstev za zagon lastnega podjetja. Potrebujeteš znanje, ki ga boš pridobil na fakulteti, hkrati ti mora elektrotehnik postati del vsakdanjega življenja. Tega si brez elektrike ne znamo več predstavljati.

Denis Jankovič, G 2. B

Dr. Jan Lokovšek

Za vas pravijo, da znate motivirati dijake k učenju. Kako vam to uspeva in kako pritegnete njihovo pozornost?

Pozornost dijakov pritegnem tako, da jim predstavim kakšen problem oz. težavo iz vsakdanjega življenja, ki se je pojavil zaradi nepoznavanja kakšne zakonitosti ali pravila s posameznega področja elektrotehnike. Takrat dijaki postanejo pozorni in začnejo tudi sodelovati.

Kaj bi profesor elektrotehnike svetoval svojim dijakom?

Svojim dijakom želim povedati, da so za uspeh najpomembnejši delovne navade in temeljitost. Znanja si ni mogoče pridobiti z igranjem na računalniku, ampak le z dobrimi delovnimi navadami, s temeljitostjo in vztrajnostjo.

Tomislav Matasić, G 2. A

Novice

Vegova je dobila nov avtomat in vodomata

Na Vegovi je bil v avli pred kratkim postavljen nov avtomat, ki bo vegovcem ponudil še večjo izbiro pijač in prigrizkov, med drugim dolgo pričakovano kokakolo. V prihodnje nas bosta na hodnikih spremljala nova vodomata, in sicer v kleti in drugem nadstropju.

Topla malica ne bo več brezplačna

Danes je bilo uradno potrjeno, da bo prihodnje šolsko leto za toplo malico treba plačati. Predvidena cena je okrog dva evra na šolski dan. Pričakovano je, da se bo število naročenih precej zmanjšalo.

Dva LCD

Pred kratkim sta se v 1. in 2. nadstropju naše šole pojavila LCD-televizorja. V drugem nadstropju je ugasnjen, spodnji pa prikazuje objave in fotografije z ekskurzij. Kaj si o televizorjih mislijo dijaki?

Anže Jesenek: »Ko bosta oba delovala in predvajala informacije brez pomoči power pointa, bom lahko rekel, da sta mi všeč. Šola bi lahko z denarjem kupila več kred ali boljše stole ter mize v nekaterih učilnicah.«

Tomaž Golob: »LCD-televizorji so v redu, vendar bi lahko namesto, da prikazujejo fotografije, prikazovali novice in objave, pomembne za dijake. Menim, da bi šola lahko bolj produktivno zapravila denar, vendar pa sta dobra poživitev šole.«

Timotej Soklič: »Po mojem mnenju so televizorji zapravljanje denarja. Veliko raje bi videl nove in večje monitorje v računalniških učilnicah.«

Tim Kosi: »Televizorjev ne izkoriščam optimalno, saj en nikoli ne dela, drugi pa le občasno. Za ta denar bi lahko kupili manjše zaslone, saj ne prikazujejo nič bolj zahtevnega od predstavitev power pointa.«

Vid Cirman, G 2. A

Samomor?

Dijaki Vegove so opazili dijaka višjih letnikov med hojo po strehi šole. Mnogi so pomislili, da želi narediti samomor. Na koncu se je izkazalo, da je le pomagal šolskemu hišniku.

MSN- sporočila prihodnosti

Ljubi bralci. Čedalje pogosteje se srečujemo z besedam, kot so Msn, Facebook in Myspace. Številni starejši bralci ne vedo njihovega dejanskega pomena, mlajšim pa se zasvetijo oči. Takoj pomislijo na vse po svetu razpršene virtualne prijatelje. Res je, da omogočajo številne prednosti, kot so npr. izmenjava slik, brezplačni pogovori in drugo. Vendar menim, da tudi večina vas misli, da se s tem pozablja na pristne človeške odnose, druženje z vrstniki. Mnogi raje, namesto da bi se dobili v resničnem življenju in s prijatelji odigrali kakšno igro, posežejo po igri minolovca ali pasjanse na MSN. Tako le škodujejo svojemu zdravju, saj se manj gibajo in se čedalje bolj zadržujejo doma, pred računalnikom. V nekaterih primerih, ki niso redki, postanejo zasvojeni, pri čemer trpijo

odnosi v družini. MSN, Facebook in podobna socialna omrežja niso slaba, dokler ima človek mejo in jih ne zlora-blja. Tako kar posegajte po socialnih omrežjih, vendar ne pozabite na pristne odnose.

Erik Florjanc, G.2. A

Trkaj na vratih Vegove!

V torek, 12. januarja, je Trkaj obiskal Vegovo z namenom, da bi pobral prijave kandidatov, ki bi želeli sodelovati pri ustvarjanju himne naše šole. Posneli pa bi tudi videospot za promocijo.

Andraž Dobnikar, G 2. a

VINO, ŽLAHTNA IN VEČNA. «

so na intervjujih povedali tudi tole:

Anton Orehek, univ. dipl. inž.

Kdaj ste bili učenec na Vegovi in katero smer ste si izbrali? Kakšne so se vam zdele razmere na šoli in kakšni so bili profesorji? Ste mogoče med šolanjem kaj ušpičili?

Vse se je dogajalo med letoma 1972 in 1976, ko sem imel na Vegovi svoj prvi mandat. Računalnikov seveda ni bilo, prav tako smo imeli le malo merilne opreme. V 3. letniku sem tako prvič videl sliko na osciloskopu, literature ni bilo, veliko smo pisali. Učitelji (takrat tovariši) so se vedli primerno za takratni čas. Ugovarjanje je bilo »junaško« dejanje, ki je (lahko) storilca drago stalo. Pisali smo lahko tudi tri kontrolne naloge na dan – brez dogovarjanja. Pri lumparijah nisem sodeloval, sem pa jezikal in pametoval. Kako to gre? Preprosto. Dobro sem se naučil, nato pa spraševal neumnosti.

Kakšni so vaši spomini na Vegovo?

Kakšne spomine naj ima starejši človek na mladost? Lepe, kaj pa drugega! S šolo in predmeti nisem imel veliko težav; z nekaj prijatelji smo prav mirno preživeli čas na Vegovi. Tudi sedanji dijaki bodo kmalu (čez 5 do 10 let) trdili, da so se imeli čisto O. K. Težave, ki jih imajo zdaj, bodo pozabljene, tako ali tako pa bodo ugotovili, da so si bili zanje večinoma krivi sami ali pa njihovi starši, ki so jim dovolili lenariti.

Franci Ravnikar, G 2. B

Marko Kastelic, univ. dipl. inž.

Ste si med šolanjem kdaj pomagali s kakšnimi pripomočki pri reševanju kontrolnih nalog (plonklistki) in kako zdaj gledate na učence, ki prepisujejo? Ste strogi glede tega ali kdaj to prezrete?

Prepisoval sem le enkrat. To je bilo v 4. letniku pri gospe Klemenčič. Plonklistki so bili popolnoma neuporabni; sedel sem na njih, dokler me ni pozvala, naj vstanem. Potem so šli listki po vsem razredu, brezvezno.

Ste kdaj med poukom s sošolci zganjali norčije ali kako drugače motili pouk?

Seveda smo jih, saj jih vse generacije. Kazni so bile približno enake. Opomini, ukori in prav tako izključitev. Če si dobil ukor, si jih slišal še doma. Imeli pa smo nekega starejšega profesorja, ki enkrat ni našel svojih očal, čeprav jih je imel na glavi. Tako smo ga tri ure sprehajali po šoli. Med iskanjem je šel še do ravnatelja, pa mu tudi ta ni povedal, da jih ima na glavi in mu jih ni nihče skrtil. Kar nekaj vragolij smo ušpičili.

Martin Lavrič, G 2. B

Aleš Žlebnik, prof. zgod.

Se spomnite kakšne posebne prigode, ki se vam je zgodila na šoli?

Spomnim se jih kar nekaj. Na primer, ko je profesor Setničar pri sošolcu odkril 1,5 metra dolg »plonkec«, katerega avtor sem bil jaz. Ali pa, ko si je profesorica Višnikar sposodila moje korekturno sredstvo, na katerem sem imel pritrjen »plonkec«. Na srečo je bil dobro prikrit in ga ni

opazila, tako da sem ga lahko še naprej uporabljal.

Kaj pa najraje počnete zunaj šole?

Ukvarjam se z modelarstvom. Temu sem do zdaj posvetil veliko svojega časa. Zanimajo me tudi letalsko modelarstvo, sadjarstvo in pogozdovanje. V zadnjem času pa čedalje bolj tudi »airsoft«.

Miha Žigon, G 2. B

Igor Gospodarič, elektrotehnik

Pred leti ste ustanovili videokrožek. Kako to, da vas zanima ta umetnost?

Vse se je začelo v sedmem razredu osnovne šole, ko sem za neki natečaj narisal padlega partizana. Doma tudi slikam. Zdi se mi zanimivo, da lahko iz preproste stvari kamera naredi

nekaj fino in nevsakdanje. Prvi projekt na šoli je bil Ljubljanka, posneli pa smo jo od izvira do izliva pri Zalogu. Spremljali smo jo v teh njenih znamenitih kraških oblikah. Film smo posneli za neko nevladno organizacijo in za to dobili nekaj denarja, kar nas je še dodatno spodbudilo za delo. Nato smo sodelovali s študenti etnologije in smo naredili neko »noro« mešanico fotografij in videa. Bili smo na Krki, kjer je v neki lokal prišla nova natakara, mi pa smo s kamero opazovali odzive gostov na to. Za en film smo prejeli tudi nagrado na natečaju v Ogleju. Katera je vaša največja neumnost iz šolskih let?

Največja neumnost je bila, da nisem izdelal razreda, tako da je moje šolanje trajalo pet let, to pa je povzročil profesor Varl, ki je bil zelo strog. Bilo je grozno, če si se mu zameril. Takrat sem igral košarko za člansko ekipo Ilirije in imeli smo turnir na Dunaju. Šel sem do profesorja in mu to povedal, a mi ni dovolil iti. Pa sem kljub temu šel. Ker opravičila ni sprejel, nisem opravil dveh njegovih predmetov. Drugače sem bil prav dober in nisem imel velikih težav z učenjem.

Tadej Tegelj G 2. A

Nekaterih vegovcev ni več med nami

Tomaž Humar (1969–2009), dijak Š 4. B, 1987/88

Alpinist Tomaž Humar, rojen 18. februarja 1969, se je od nas poslovil 10. novembra 2009. Goram je bil predan že od mladih let. V svojem kratkem, a vsekakor zanimivem življenju je opravil več kot 1500 vzponov, med njimi 70 prvenstvenih. Led in skale so bile njegova ljubezen in k njim se je vedno zatekal. Morda mu je prav ta ljubezen pomagala »čudežno« shoditi po skorajšnji ohromitvi leta 2000 pri padcu s strehe. Tudi izredne razmere na gori Nanga Parbat leta 2005 ga niso ustavile pri ponovnem vračanju v gore in zdaj je žal tam tudi ostal.

Bil je znan, oboževan in najboljši alpinist, kar pa mu ni bilo mar, saj tega ni počel za slavo. Kljub preprostosti, samosvojesti in ne pogostem pojavljanju v medijih, je njegova smrt zaznamovala svet.

Marsikdaj smo se spraševali o smiselnosti njegovega tveganja. Se nanj jezili ob nesrečah in redno ter z zanimanjem spremljali njegove podvige in reševanje. Vendar pa si je Tomaž Humar kljub nevarnosti upal tja, kjer se zbuja naša domišljija. Videl je kraje, ki jih naša srca le slutijo. O njem ne govorijo besede. O njem šepetajo oblaki, kriči veter, ječijo viharji in jočejo meteži. In mi jočemo z njimi.

Petra Grujić, G 2. A

Kaj menite o dodatnih avtomatih za vodo?

Vid Cirman, G 2. A: »Me4nim, da ti pripomorejo k boljšemu izbiranju zdrave pijače, saj je moja želja po sladkih pijačah veliko manjša kot takrat, ko so bili avtomati le v 1. nadstropju.«

Aljaž Srša, R 2. D: »Dodatni avtomati so super, saj popijemo veliko vode, ki je v nasprotju s pijačo iz avtomatov brezplačna.«

Klemen Košir, G 2. A: »Zdijo se mi brezvezni, saj je voda v Ljubljani slaba.«
Tomislav Matasič, G 2. A: »Avtomati so dobri, saj lahko lažje pijemo čisto vodo.«

Tim Kosi, G 2. A: »Mislim, da je O. K., saj lahko pijemo čistejšo vodo, kot je voda iz pipe.«

Timotej Soklič, G 2. A: »To je odlična odločitev, saj nam je voda lažje dostopna.«

Tomaž Golob, G 2. A

Kaj menite o nedelovanju brezžičnega omrežja Eduroam?

Menim, da bi morali poskrbeti za brezhibno delovanje Eduroama, saj smo vendar računalniška šola. **Tomaž Golob**

To, da Eduroam ne deluje, me ne moti, saj ga tudi prej, ko je deloval, nisem uporabljal. **Kristjan Tadel**

Smešno se mi zdi, da na naši šoli ne morejo urediti niti Eduroama. **Anonimno**

Mislim, da morajo imeti resne težave, saj bi verjetno sicer do zdaj že kaj popravili. **Anonimno**

Sicer tudi ko je delal, ga nisem redno uporabljal, vendar bi mi velikokrat prišel prav dostop do svetovnega spleta, prek omrežja Eduroam. **Anonimno**

Nesprejemljivo! **Marko Paunović**

Klemen Košir, G 2. A

Eyjafjallajökull spet bruha!

Na Islandiji je 14. aprila okrog 18. ure izbruhnil vulkan Eyjafjallajökull. Ob izbruhu je nastal velik oblak pepela, ta se je med potjo proti Evropi razcepil na več delov. En od njih je 18. aprila po napovedih vremenoslovcev priletel tudi nad Slovenijo. Ta je zaprla zračni promet, saj za zdaj še ni znanstvenih dokazov, ali ta fini prah škoduje motorjem letal ali ne. Vulkan še kar bruha. Po statističnih podatkih iz preteklosti je ta vulkan že bil aktiven. Trajanje zadnjega aktivnega obdobja vulkana je bilo leto dni in takrat so opazili povečano umrljivost za 30 odstotkov.

Andraž Dobnikar, G 2. a

V šole prihajajo e-učbeniki

Število tiskanih učbenikov se je spet povečalo. Čez leto in pol se jim bodo pridružili še e-učbeniki. Z njimi bi radi povečali dostopnost, zmanjšali težo torb in znižali stroške.

Za osnovnošolske predmete je v katalogu učbenikov za prihodnje šolsko leto naštetih 331 učbenikov za obvezne predmete. Po podatkih zavoda za šolstvo je bilo leta 2008 učbenikov 316.

Dostop

E-učbeniki bodo brezplačno dostopni na spletni strani ministrstva za šolstvo. Interaktivno. Šlo bo za interaktivne učbenike, torej ne le za elektronske knjige. Podobni bodo konceptu enciklopedije Wikipedija. Učenci jih bodo uporabljali na domačih računalnikih, učitelji jih bodo lahko projicirali na platno ali pa dele tiskali.

Angelca Likovič, članica stroko-

vnega sveta Republike Slovenije za splošno izobraževanje, je prepričana, da je učbenikov preveč. Rekorder je angleščina v šestem razredu osnovne šole, kjer je na voljo kar 11 učbenikov.

Razpis prihodnji mesec

So pa na ministrstvu povedali, da bodo že prihodnji mesec objavili razpis za pilotski projekt e-učbenikov. K projektu bodo povabili konzorcije podjetij s področja informacijske tehnologije in avtorje sedanjih učbenikov. Ministrstvo bo izbralo najboljši projekt ter na podlagi tega pripravilo pogoje in smernice za dokončni izbor izvajalca. Ta bo prejel sredstva na razpisu, ki je predviden za leto 2011, uvedba učbenikov pa je načrtovana za šolsko leto 2011/12.

Marko Paunović G2. a

VEGOVCI SE RADI POTEPEAMO

Po francoskih sledih na ljubljanskih tleh

Dijaki oddelka G 2. A, naši starši in razredničarka Mojca Marn smo si 1. oktobra 2009 v Mestnem muzeju ogledali razstavo Napoleon rezhe Ilirija vstan, ki je nastala s sodelovanjem slovenskih in francoskih muzejev, ob 200. obletnici ustanovitve Ilirskih provinc. Med sprehodom po razstavnih prostorih smo se seznanili z Napoleonovo zgodovino, njegovim časom in vplivom na novosti in spremembe na Slovenskem (civilna poroka, omejitve moči in vpliva Cerkve, večja vloga slovenskega jezika, reforma šolstva,

enakopravnost pred zakonom). Seznanili smo se s pomembnimi Slovenci s konca 18. in začetka 19. stoletja, kot so Jernej Kopitar (jezikoslovec, ravnatelj in cenzor na Dunaju), Žiga Zois (mecen, fužinar), Anton Rudolf (bankir, trgovec), Jurij Vega (matematik), Valentin Vodnik (pesnik, časnikar, učitelj, pisec učbenikov in strokovnih priročnikov) in Anton Tomaž Linhart (prvi slovenski dramatik). Med razstavljenimi eksponati so najbolj pritegnili našo pozornost: Napoleonov dnevnik, doprsni kip, orožje, različni zemljevidi, portreti, Voltova baterija,

oprema Zoisove sobe, vojaška blagajna, panjske končnice z motivi francoskih vojakov in drugo. Po končanem ogledu muzeja smo se odpravili do Napole-

onovega obeliska pred mestnim muzejem, ki ga je zasnoval znani slovenski arhitekt Jože Plečnik. Pot smo nadaljevali ob obrežju Ljubljane, da smo si ogledali tudi Zoisovo hišo. Sprehodili smo se od Starega do Mestnega trga,

Dijaki G 2. A

videli Robbov vodnjak – Vodnjak treh kranjskih rek (Krka, Ljubljana, Sava), katerega izvirnik je razstavljen v Narodni galeriji. Mimo stolnice smo prišli do ljubljanske tržnice in se ustavili ob

Vodnikovem spomeniku, na katerem piše: »Ne hčere ne sina po meni ne bo, dovolj je spomina, me pesmi pojo.«

Klemen Košir B, G 2. A

Ekskurzija na Dunaj in v Bratislavo

Od vrtov do cerkva in muzejev

Dijaki smo se po prvem dnevu razdelili v sobe z dvema, štirimi in devetimi posteljami. Povečerali smo dobro rižoto in odšli nekateri v sobe, drugi na ulico, se pogovarjali in ob glasbi gledali fotografije prvega dne. Po nekaj urah smo zaspali.

Po naporni vožnji iz Ljubljane do Dunaja se je začel ogled veličastne palače v Schönbrunnu. Potekal je le na zanimivejšem delu s kraljevskimi sprejemnicami, jedilnicami in galerijami. Takoj po ogledu smo nekateri odhiteli na grič, s katerega smo imeli lep razgled na vrtove Schönbrunn in Dunaj. Na poti proti avtobusu smo srečali razredničarko, ki nas je opozorila: »Jutri gremo obiskat šolo. Zato ponovite, kako se boste predstavili.« Rekli smo si: »Super, vsaj nekaj zanimivega za nas, ne le ogledi muzejev.« Na vrsti sta bila krožna vožnja skozi mesto in sprehod do katedrale sv. Štefana. Imeli smo tudi nekaj prostega časa. Zanimalo nas je, kje je McDonald's ali kakšna picerija, saj smo bili vsi zelo lačni. Ko smo se najedli, nam je ostalo še nekaj časa. »Sprehodimo se mimo trgovin in si oglejmo, ali imajo kaj zanimivega.« Naredili smo velik krog po mestnih

ulicah, a nobene »normalne« trgovine. »Imajo le znamke Armani, Hugo Boss in druge, ki so pregrešno drage,« smo si rekli, ko smo ugotovili, da zase ne bomo našli ničesar. Ta velika gotška zgradba je vedno z ene strani obdana z odri, saj fasada vedno postane črna, preden jim uspe očistiti celotno zgradbo. Ogledali smo si še notranjost, ki je zaradi stebrov in visokih ozkih oken zanimivo osvetljena. Spet smo se zbrali in šli proti avtobusu, z njim pa naravnost v hotel.

Naslednji dan smo vstali ob pol osmih in pohiteli na zajtrk. Na voljo smo imeli klasično ponudbo: kruh, marmelado, med, kosmiče in mleko. Vsakdo si je vzel, kar je želel. Pripravljeni smo bili na celodnevni »sprehod« po Bratislavi, kamor smo se odpravi kar z Dunaja. Na poti smo se ustavili še na neki

dunajski strokovni šoli. Tam smo se s tamkajšnjimi dijaki razporedili v skupine, se predstavili drug drugemu in povedali nekaj o sebi. Od razredničark smo dobili delovne liste. Primerjati smo morali navade o pozdravljanju, pomenu glasbe in drugo. Njihove navade so precej podobne našim. Po končanem delu so nam ponudili pecivo, ki so ga pripravili za nas, in nam razkazali šolo. Vsem nam je bila zelo všeč, saj je veliko bolj prostorna in novejša od naše. Arhitekturno je zelo sodobna, z veliko steklenimi površinami in zanimivo obliko. Nato smo se usedli pred šolo in se pogovorili o hobijih, prostem času, razlikah v šolskem sistemu in drugem. »Posloviti se moramo, mudi se nam v Bratislavo,« so nam sporočili profesorji. Naredili smo nekaj skupinskih fotografij za spomin in odhiteli proti avtobusu.

Naša pot nas je vodila proti Bratislavi, slovaškemu glavnemu mestu. Najprej ogled gradu in razgled z obzidja, nato pa dolg sprehod po mestu in ogled raznih spomenikov ter pomembnih stavb. »Bi želeli malo prostega časa, ste že lačni?« nas je vprašala vodnica. Uro in pol smo si sami ogledovali mesto. Za tem smo pohitimo nazaj na Dunaj, v hotel na večerjo. Testenine so bile odlične, za tem pa smo obiskali še Prater. Ogledali smo si ta zabavišni center in se pomerili v moči udarca v boksarsko vrečo, po dveh urah pa smo se veseli vrnili v hotel. V sobah smo se pogovarjali še dolgo v noč. Zadnji dan smo vsi zaradi manjšega pomanjkanja spanca komaj vstali in šli na zajtrk. »Še prtljago moramo pripraviti,« smo se spomnili. Pohiteli smo v sobo, pripravili torbe, počistili sobo in bili smo pripravljeni. Vse smo naložili

Dijaki G 2. B

v avtobus in se odpeljali na drugi konec mesta v tehniški muzej. V njem smo bili pozorni na medijski oddelek, kjer je predstavljen razvoj fotografije, videa in telekomunikacij. Preizkusili smo se v vlogi voditelja večernih novic in se ob tem zabavali. Avtobus nas je spet odložil v mestu, ogledali pa smo si še narodno knjižnico. Res je velikanska, z visokimi policami, do katerih je mogoče priti po stopnicami na kolesih. Na stropu so lepe freske, spodaj pa kipi. Vodnica nas

je nato odpeljala do kraljevskih grobnic. »Tam bomo videli grob Franca Jožefa in Marije Terezije,« nam je povedala. Šli smo še do zelo zanimive zgradbe, ki je zaobljena in različnih barv, imenuje pa se Hundertwasser. Je delo umetnika, po katerem je poimenovana. Za gradnjo je uporabil različne materiale. Deli hiše so različno pobarvani, nekateri pa obloženi s ploščicami. Ekskurzija se je končala z vožnjo nazaj v Ljubljano, stari pa so nas že neestrno pričakovali. Veliko novega smo se naučili in spoznali del avstrijske in slovaške kulture. Želimo si še kdaj kaj takšnega, saj je ta oblika pouka zanimivejša in bolj sproščena.

Sebastjan Koderman, G 2. B

HOROSKOP

MULTIMEDIJA

Poklic: Izdelovanje tekstov, slik, animacij, videoposnetkov in zvočnih posnetkov.

Zdravje: Zaradi neprestanega sedenja za računalnikom se boste morali zelo dobro razgibati.

Ljubezen: Na ljubezen boste popolnoma pozabili, saj boste porabili preveč časa za delo.

Finance: Dobro opravljeno delo vam lahko omogoči dober zaslužek.

AVTOMATIKA

Poklic: Avtomatiziranje vsakdanjih opravil.

Zdravje: Ker se bo vse naredilo samo, boste morali paziti, da ne postanete leni.

Ljubezen: Prava ljubezen vas bo našla sama.

Finance: Tudi za denar vam ni treba skrbeti.

ELEKTRONIKA

Poklic: Izdelava električnih naprav.

Zdravje: Če boste imeli težave s srcem, si lahko naredite sami svoj pacemaker.

Ljubezen: Ljubezen boste težko našli.

Finance: Za hiter zaslužek si lahko naredite napravo za tiskanje denarja.

IZDELAVA SPLETNIH STRANI

Poklic: Izdelava spletnih strani.

Zdravje: Vse zdravstvene nasvete in zdravila lahko poiščete na spletu.

Ljubezen: Poiskali si jo boste na spletu.

Finance: Zaslužite lahko s svojim spletnim kazinojem.

PROGRAMIRANJE

Poklic: Ustvarjanje programov.

Zdravje: Zaradi dolgotrajnega tipkanja vas bodo boleli prsti.

Ljubezen: Uspešen odnos imate lahko le še z enim/-no programerjem/-ko.

Finance: Z dovolj znanja lahko vdrete v bančni sistem.

ROBOTIKA

Poklic: Delanje robotov.

Zdravje: Kot avtomatiki lahko tudi vi postanete leni, saj bo robot naredil vse namesto vas.

Ljubezen: Zgradite si lahko svojo/-ega fanta ali dekle.

Finance: Vaši roboti bodo lahko hodili v veliko različnih služb.

NA VEGOVI IN ZUNAJ NJE SE VEDNO KAJ DOGAJA

Pogovor s četrtošolcem Benjaminom Jermanom, ki je pripravljal krst

Kaj za vas pomeni krst prvošolcev, ki je pomemben običaj na naši šoli?

Mi, presvetli zbor šolskih starost, ki nas navadni smrtniki, nižji šolarčki in preostali plebes, imenujejo četrti letniki, v tukaj pričujočem dokumentu razglušamo pomen starodavnega in svetega običaja posvetitve poprej ničvrednih fazanskih goličev v polno-pravne kupe frfotajočega perja. Mi, visoki, lepi in bradati pravi možje in dve ženi slovesno razlagamo sledeče:

• Krst prvošolcev ponuja unikatno priložnost, da mi, prek neštetihih preprek preskušani in prek mnogih popravcev kaljeni četrtošolci, izživimo svoje frustracije in najgloblje skrite fantazije, ki smo jih z našo pomočjo izjemno samodisciplino zadrževali štiri ali pet

let obiskovanja te šole.

- Dogodek simbolizira sito, skozi katerega ne pride nihče, ki ni dovolj močan v duhu in telesu.
- Podari nam nekaj ur brezskrbnosti in naslade nad zgroženimi obrazi piščet, ki jih čakajo neopisljive muke (oz. bi jih, če bi ne bil Zakon proti mučenju živali tako omejujoč).
- Pivo.

Kaj bi svetovali prvošolcem, da bodo zdržali na Vegovi?

Star slovanski pregovor pravi: Kdor drugemu jamo koplje, potrebuje kramp in lopato. V tem se skriva dragocen nauk. Če hočeš kaj opraviti, moraš biti za določeno delo tudi opremljen, in za nič drugega to ne velja bolj kot za preživljanje Vegove. Prišli bodo trenut-

ki, ko se bodo vaša nedolžna telesa odzvala klicu narave in kar naenkrat boste ugotovili, da na dosegu roke ni nobenih samic. Takrat se zatecite v varen in topel objem medmrežja, ki vam bo nudilo veliko načinov, da sprostite pritisk, ki se bo nabral pod vašim kipečim životcem. Kakor boste trpeli vsa štiri (ali mogoče pet) leta, vam pa zatrdim nekaj. Ko boste zadnjič stopili čez prag te šole, ne boste le maturantje, ne boste le dijaki, ki so se prebili skozi srednjo šolo, kakor tisoč drugih Slovencev v vaši generaciji. Vegovci boste. In čez nekaj let boste ugotovili, da to že samo po sebi pomeni več, kot si morda v tem trenutku mislite.

Jacinta Mihelčič, G 2. A

PRISEGA

Jaz, fazan, prisegam, da bom spoštoval 4. letnike, jim vedno in povsod izkazoval čast, dajal prednost, odstopal sedeže in brez premislekov mignil na vsak njihov ukaz. Obljubim, da bom vljudno pozdravljal profesorje, hišniku pa z veseljem plačeval pivo. Maturantom bom odpiral nesramno težka vhoda vrata in jih nosil po neskončnih stopnicah Vegove. Živel bom po načelu vegovcev: PONAVLJANJE JE MATI UČENOSTI. In ko bom v 4. letniku, se bom spomnil, da sem za naše maturante leta 2010 še vedno le in samo FAZAN.

Prvošolci o Vegovi in krstu

Dijaki srednjih šol ponavadi poskrbijo, da si novinci zapomnijo, kdaj in kako so prestopili srednješolska vrata. Tudi na Vegovi ni drugače. Letos so četrtošolci 7. oktobra 2009 pripravili različne dejavnosti, v katerih so se morali preizkusiti fazani in dokazati, da si zaslužijo biti vegovci. Nekatere med njimi smo vprašali, kako so doživeli krst in kaj menijo o naši šoli.

Rok Šalamun,
G 1. b

»Na šoli me predvsem motijo odnosi med učenci in profesorji, 'mir' v razredu in šolska malica.

Vedenja med dijaki raje ne bi komentiral. Pri krstu mi je bila všeč 5. igra – grdotno tekmovanje, pri kateri sem tudi sam sodeloval.«

Domen Remškar,
R 1. B

»Šola mi je res všeč, pa še učitelji so prijazni. Krst se mi zdi nekakšna tradicija in je zame kot sprejem na šolo. Pri

igrah žal nisem sodeloval, a mi je bila zelo všeč tista, pri kateri so dijaki posnemali fazane. Ni mi bil všeč kviz, saj je preveč spominjal na pouk.«

Sašo Ilič,
R 1. c

»S šolo nisem zadovoljen, saj menim, da jo bom težko končal. Ob prihodu me je še

posebno motilo prerivanje v avli. Krst mi pomeni zabavo, saj takrat nimamo pouka. Čeprav nisem imel posebne želje, sem sodeloval pri igri z jabolki v posodi.«

Nejc Kokalj,
R 1. a

»Krst pomeni dogodek, ob katerem se spremenimo. S krstom naj bi postali vegovci,

pred krstom smo bili le fazani. Najbolj všeč mi je bila igra s kuhalnico in posodo. Tudi zato, ker sta zmagala moj sošolec in sošolka. Potekala je tako, da je sošolka šla na kolena ter med noge postavila posodo, nato jo je sošolec moral čim večkrat zadeti s kuhalnico, ki jo je imel med nogami. Naš sošolec je zmagal z neverjetnim rezultatom, ki je presežal 100. Gotovo je vadil.«

Miha Sojer,
E 1. c

»Na Vegovi še nisem imel težav in tudi upam, da jih ne bom. Že zdaj me dijaki

pustijo pri miru in so me nekako sprejeli. Profesorji so v redu (prijazni, dobra razlaga) in tudi naša malica mi je všeč.«

Nejc Laharnar,
R 1. d

»Ob prihodu na šolo me je motilo, da je bilo preveč učencev na hodniku in da so bili nekateri učitelji

prestrog. Prvi dan šole so nas zapisovali. Z izbiro Vegove sem zadovoljen, saj je res super šola. Veliko se učimo o računalnikih in tudi delamo z njimi. Krst mi pomeni nov začetek – starejši člani me sprejmejo kot enakovrednega člana. Pri igrah sem želel sodelovati, saj imam rad izzive, vendar me niso izbrali, zato se sodeloval kot gledalec in spodbujal sošolce. Vse igre so bile zanimive.«

Matic Mauser,
E 1. a

»Šola se mi zdi malce stara, vendar so profesorji v redu, pa še avtomati s sokom so

na šoli. Super je tudi, da veliko delamo z računalniki. Krst se mi zdi sprejem prvošolcev na šolo. Všeč mi je bila modna revija, pri kateri je sodelovalo dekle, in da so bili vanje preoblečeni tudi fantje.«

Andrej Lavrič,
G 1. a

»Krst je zame del sprejema na Vegovo. Pri igrah nisem želel sodelovati, če pa bi že moral, bi najraje

pri kvizu. Motilo me je le pisanje po obrazu.«

Petra Grujić, G 2. A

Gašper Mišmaš,
E 1. b

»Po času, preživetem na Vegovi, sem dokaj zadovoljen, ker je pričakovanje skoraj v celoti uresničeno.

Takoj so me začela motiti le težka vhodna vrata. Meni krst pomeni to, da postaneš član šole. Med dogodkom smo se vsi zelo zabavali. Pogrešal sem le bolj zabavne in domiselne igre.«

Bili smo gosti Nedeljskega popoldneva na RTV Slovenija

V nedeljo, 20. septembra lani, so dijake naše šole povabili na ogled oddaje NLP v živo.

Pred RTV Slovenija smo se zbrali ob 14.30. Pred vhomod smo bili že kar malo neučakani, v studiju pa smo odšli s približno 15-minutno zamudo. Do tja smo morali hoditi zelo tiho, saj bi drugače lahko zmotili katero drugo snemanje. Ko smo prišli v prostor, kjer snemajo NLP, smo bili kar malo presenečeni, saj je ta precej manjši, kot deluje na televiziji. Presenetilo me je

tudi, da smo morali sedeti na majhnih lesenih klopih, saj sem mislila, da je mesto za poslušalce tudi večje in udobnejše.

Oddaja se je kmalu začela. Naša naloga pa je bila da vsakega gosta in zanimive izjave nagradimo z glasnim ploskanjem. Jaz in še dva dijaka pa smo tudi sodelovali v glasbenem dvoboju, in sicer odločali smo o tem kdo bolje poje naključne pesmi.

Med odmorom smo si ogledali stavbo RTV Slovenije, tudi studio, kjer snemajo oddajo Spet doma, takrat pa so ravno imeli generalno vajo. Potem smo odšli v del stavbe, kjer urejajo vse malenkosti, preden lahko posnetke vidimo na televiziji (npr. zvok, čista slika in drugo). Za tem smo si ogledali studijo, kjer snemajo oddajo Loto, in tam posneli skupinsko fotografijo.

Ogledali smo si tudi poročila v živo in se po koncu fotografirali z voditeljico, nato pa spet odšli v studio NLP. Oddaja se je nadaljevala, brez našega ploskanja pa je niso mogli začeti.

Oddaja NLP je trajala do 18.30 in je bila zelo zanimiva. Videli smo tudi veliko znanih osebnosti. Razočarani smo bili le zato, ker so nam obljubili, da se bomo po koncu oddaje lahko fotografirali s skupino Elvis Jackson, ki je bila ta dan gost, a jih po koncu oddaje ni bilo več. Tako se je naš dan na RTV Sloveniji končal, z novima izkušnjo in znanje pa smo se odpravili proti domu.

Petra Gurjić, G 2. A

VREME

Danes zjutraj bo na Vegovi pretežno oblačno, povečan bo tudi pritisk. Ob 10.45 se bo nebo hitro razjasnilo, vendar se bodo že čez kratek čas oblaki spet zgrnili nad šolo. Meteorologi napovedujejo, da se bodo oblaki razkopirali nekje do pol tretje ure popoldne, le ob mogočem popoldanskem pouku se bosta oblačnost in visok pritisk zavlekla tja do večernih ur. Popolnoma naj bi se razjasnilo do 25. Junija, kot se vsako šolsko leto, strokovnjaki še vedno niso prepričani, zakaj. Obeti: Vegova ima prave programe za svetlo in sončno prihodnost, saj je jasno, da sta elektrotehnika in računalništvo stroki prihodnosti.

Alajž Ščetinec, G 2. b

KOLOFON

Vegovc
Jubilejni šolski časopis, izšel ob 50. obletnici šole

Izdala
Elektrotehniško-računalniška strokovna šola
in gimnazija Ljubljana, Vegova 4

Uredniški odbor
Jan Brejc, G 2. A
Lukas Hölige, G 2. A
Matic Hribar, G 2. B
Miha Smrekar, G 2. A
Žiga Zalokar, G 2. B

Mentorice
Mojca Marn
Alenka Zorka
Božislava Čož

Jezikovni pregled
Božislava Čož

Tehnična urednica
Božislava Čož

Oblikovanje in priprava na tisk
Vojko Opaškar

Fotografije
Vojko Opaškar
Anton Kos
Miha Drnovšek, G 2. B
Martin Lavrič, G 2. B
Klemen Košir (B), G 2. A
Peter Grujič, G 2. A
Tomaž Golob, G 2. A
in šolski arhiv

Tiskano
Grafika 3000, Ljubljana

Naklada
1500 izvodov

OGLASI

PRODAM POKVARJEN TELEFON znamke Sony Ericsson w880. Telefon je naj sodobnejše opremljen, saj predvaja mp3-je, kamera obsega 2MP. Kličite na številko: 040/978-230 ali po e-pošti: matevz.r@gmail.com

PLAYSTATION PORTABLE - PSP 3000 + DODATKI prodam PSP-3004 odlično ohranjen, zelo malo rabljen. Kupljen oktobra 2009 v Big Bangu. Še v garanciji do konca leta. Zraven dodam še: spominsko kartico 4GB, USB-kabel, dva polnilca, ohišje za UMD-diske, slušalke, torbico. Stik le po emailu: uros.ravninar@gmail.com

VHODNA VRATA ŠOLE Dijaki prvih letnikov Vegove ugodno prodamo estetsko lepo oblikovana, težka vhodna vrata šole. Zraven dobite tudi kljuko, razno železo, ki otežuje vhod vanjo. Pokličite za ceno. Tel.: 050/234-235.

ELEKTRONSKE TABLE prodamo 1 do 2 leti stare, zelo malo rabljene elektronske table. Komplet vsebuje elektronsko tablo, projektor in posebni svinčnik za pisanje po njej. So zelo lepo ohranjene, v uporabi dvakrat do trikrat letno. MAIL: vegova@el-table.si, CENA: 2000€ za komplet

INŠTRUKCIJE ŠPORTNE VZGJE Ponujam inštrukcije prevajala. Ure potekajo v petek ob 16.00 na Prešernovem trgu. Prijavite se lahko na št. 090/999-234.

PRODAM ZLAT PRSTAN IN UHANE, ukradene pri študentu in jih ne potrebujem več. Ponudbe na: aljona_ivana@motherland.ru

PRODAJAM PLASTENKE ugodna cena, dostava na ravniku kupca. (Vsebinski ni vključena v ceno!) GSM: 01 542 6345 KUPIMO RAZREDNIČARKO, naše ne maramo in želimo novo. Mogoča je zamenjava. Info: www.teacher-trade-union.org/2535346

PRODAM DOSTOJANSTVO, razmeroma dobro ohranjeno, staro desetletje in pol, prodajam, ker mi ne služi več, potrebujem denar. Pokličite na: 090/241 299

RAČUN TRAVIAN, prodajam account priljubljene spletne igre Travian. Account je prvi na serverju in ima 27.000 populacije in 100.000 vojske. Account je namenjen predvsem tistim, ki jim ne prija lepo vreme, ampak dan raje preživijo pred HTML-kodami. Informacije najdete v skupini Facebook - TRAVIAN JE KUL.

KUHARICA - v najem ponujam svojo babico. Izvrstno kuha predvsem stare slovenske jedi: krvavice, repa, knedli. Zna pa kuhati tudi razne rižote in je velik specialist za zelje. Ni preveč zgovorna, pri jedi precej vsiljiva. Možna dostava na dom. Št.: 031/385-054 KUPIM NITROGLICERIN no questions asked. Tel.: 061 666 666

PRODAM VODO različnih vrst in oblik, cena je odvisna od kakovosti in količine (embalaža NI vključena v ceno!) tel.: 01/723-19-75

KUPIM TLA. Želim jih postaviti v zgornje nadstropje hiše (sem na podstrešju, pa ne morem dol) bebec@email.si

VEDEŽEVANJE Koliko boš pisal NMS iz matematike? Ti bo profesor fizike popustil pri popravnem izpitu? Boš izdelal maturo iz psihologije? Izvedi, kako ti bodo zvezde mežikale jutri in vsaj navidezno se boš počutil bolje. Tel.: 01/434-324

LUKSUZNA LOPATA Lopata najboljša znamke, super oprijem. Prodajam jo zaradi potrate časa.

Franci Ravninar, G 2. B

AVTOR: G2.B	PRENOS PELODA S PRAŠNIKO V NA BRAZDO	MAJHA SMREA KOT OKRAS ZA BOŽIČ	ORGANSKA SNOV V RATLIN. CELICAH	RASTLIN-SKA BODICA	BREZ-PRAVNO LJUDSTVO	SESTAVINA ZEMELJSKEGA PLINA	MERA ZA RITEM	
SVETNIŠKI SU, GLORIOLA								
NEGOSPO-DARNA UPORABA								
RŽENI KRUI, RŽENEC								
KOŠARKAR MICHAEL JORDAN				STAR SLOVAN RIMSKI GRIC				
POLNA LUNA					URSULA ANDRESS	RAJ, PARADIŽ	KOŠARKAR NESTEROVIČ	
NEKDAN AVS. SM. SKAK. (TONI)								
TANJA ODER			NOVINAR-KA ZEL	RASTLINA SULTANIN A				
AMERIŠKA PISATELJICA FERBER					EDO SLAJMER	EVA LONGORIA		
DEL KOLOVRATA								
RISBA G2.B	STARORIM. URADNIK						JUNAK, KI JE UBIL MINO-TAVRA	SLOVENSKI ŠPORTNI KOMENTATOR (ANDREJ)
REKA VSTRAT-FORDU (ANGLIJA)	ENOTA ZA EL. JAKOST				TRST			
LUČAJ				REAKTIVN O LETALO				
HUŠA DUŠEVNA BOLEZEN				POLJSKI POLOTOK				
NEM. GRADIT. ZRAKOPLOVOV (HUGO)								
STVARNE NARAVO-SLOVNE VEDE								

OSMRTNICA

Sporočamo, da je

RAZRED G 4. A
generacije 2009/10

UMRL.

Že ob zaključevanju ocen pri nemščini je bil zelo slaboten. Rok za oddajo seminarskih nalog ga je spravil na kolena, popraviljanje matematike pa mu je zadalo končni udarec.

Žalujejo:
razredničarka, profesorji in drugi užalostčeni

Pogreb dragega pokojnika bo 14. junija 2010.

OSMRTNICA G 4. B

V Ljubljani, 7. velikega travna
Anno Domini 2010
Tekom let smo pridno šteli
sladke ure in sekunde vse.
Sej kar fajn smo se imeli,
ampak enkrat vse v trugo gre.

Prelubi Slovenci,
z veliko otožnostjo, z grenkobo v
grlu, žalostjo v srcu, z mrakom na
očeh inu kislim priokusom v ustih
Vam sporočamo, da je v 4. letu starosti nesrečno preminula najboljša, najlepša inu najsvitlejša kongregacija - G4B, ki je s svojo nadzemsko navzočnostjo razsvetljevala hodnike

Vegovega hrama učenosti, ki bodo odsihmal prepuščeni bridkemu mrazu, kateri bo posled vel skozi njih. V dolgoletnem stažu so pridelali veliko pergamenta, učiteljskih nadur inu drugih slavnih pak tudi neslavnih faconetlov. V boju skovani in v znoju prekaljeni so se po štirih letih bitk inu bolečin odločili, da svoje mesto prepuščijo tistim, ki so nižje od njih. V izkaz časti inu spoštovanja odzbebrajte kratek paternoster v njihovo slavo. V zemljo smo jih zagrebli 17. velikega travna leta Gospodovega 2010 v zbornici naše šole.

Dosežki vegovcev v šolskem letu 2009/2010

Dijak in oddelek	Mentor	Dosežek
Benjamin Jerman, R 3. B	Mojca Prunk	državno tek. v znanju slovenščine: zlato Cankarjevo priznanje
Jernej Plešnar, R 2. A	Mojca Prunk	državno tek. v znanju slovenščine: srebrno Cankarjevo priznanje
Nenad Stojanovič, L 3. A	Darja Mraz Levstek	državno tek. v znanju angleščine: 1. mesto
Dane Grgurevič, G 3. A	Vida Vidmar	državno tek. v znanju angleščine: 2. mesto
Alen Čaušević, R 3. B	Amanda Zupanc	državno tek. v znanju angleščine: srebrno priznanje
Luka Firm, R 3. A	Mojca Fink	državno tek. v znanju angleščine: srebrno priznanje
Jernej Novak, L 3. A	Darja Mraz Levstek	državno tek. v znanju angleščine: bronasto priznanje
Matevž Vinter L 3. A	Darja Mraz Levstek	državno tek. v znanju angleščine: bronasto priznanje
Matic Plešec, R 3. C	Romana Šivic	državno tek. v znanju angleščine: bronasto priznanje
Rok Letonja, L 3. B	Amanda Zupanc	državno tek. v znanju angleščine: bronasto priznanje
Matej Radkovič, R 3. B	Amanda Zupanc	državno tek. v znanju angleščine: bronasto priznanje
Matej Radkovič, R 3. B	Amanda Zupanc	izjemna nagrada: enomesečna poletna šola v ZDA
Ernest Beličič, R 3. A	Nataša Makarovič	državno tek. v znanju računalništva - IJS: 1. mesto
Gašper Medved, R 3. A	Nataša Makarovič	državno tek. v znanju računalništva - IJS: 1. mesto
Žiga Ham, R 4. B	Nataša Makarovič	državno tek. v znanju računalništva - programiranje: 1. mesto
Ernest Beličič, R 3. A	Nataša Makarovič	državno tek. v znanju računalništva - programiranje: 3. mesto
Robi Maren, R 4. C	Nataša Makarovič	državno tek. v znanju računalništva - programiranje: 3. mesto
Blaž Celarc, R 2. A	Erika Pleša	državno tek. v znanju matematike: zlato priznanje (1. mesto)
Ernest Beličič, R 3. A	Alenka Hari	državno tek. v znanju matematike: zlato priznanje (1. mesto)
Jure Kolenko, R 3. A	Alenka Hari	državno tek. v znanju matematike: zlato priznanje (1. mesto)
Matevž Žugelj, R 2. A	Erika Pleša	državno tek. v znanju matematike: zlato priznanje (1. mesto)
Matija Skala, G 1. A	Damijan Purg	državno tek. v znanju matematike: zlato priznanje (1. mesto)
Andraž Babnik, E 2. B	Anja Rožič	državno tek. v znanju matematike: zlato priznanje (18. mesto)
Jure Jazbec, L 4. A	Alenka Hari	državno tek. v znanju matematike: zlato priznanje (18. mesto)
Žan Dežman, R 1. A	Erika Pleša	državno tek. v znanju matematike: zlato priznanje (28. mesto)
Marko Turšič, E 2. A	Damijan Purg	državno tek. v znanju matematike: zlato priznanje (5. mesto)
Timotej Gruden, G 1. A	Damijan Purg	državno tek. v znanju matematike: zlato priznanje (5. mesto)
Uroš Kolenko, R 3. B	Damijan Purg	državno tek. v znanju matematike: zlato priznanje (5. mesto)
Nejc Erklavec, E 1. A	Anja Rožič	državno tek. v znanju matematike: zlato priznanje (9. mesto)
Žiga Ham, R 4. B	Damijan Purg	državno tek. v znanju matematike: zlato priznanje (9. mesto)
Luka Jeran, G 3. B	Erika Pleša	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (1. mesto)

Dijak in oddelek	Mentor	Dosežek
Rok Meden, G 4. B	Lidija Gorišek	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (1. mesto)
Andraž Dobnikar, G 2. A	Damijan Purg	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (1. mesto)
Mitja Hočevar, R 4. B	Damijan Purg	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (2. mesto)
Marko Novak, G 1. A	Damijan Purg	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (3. mesto)
Benjamin Fele, R 1. B	Lidija Vintar	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (5. mesto)
Gašper Zadnjikar, R 4. B	Damijan Purg	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (5. mesto)
Albin Džafič, R 4. B	Damijan Purg	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (6. mesto)
Gašper Brezarič, E 1. A	Anja Rožič	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (6. mesto)
Igor Lalič, R 4. A	Lidija Gorišek	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (6. mesto)
Uroš Ileršič, L 3. B	Anja Rožič	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (7. mesto)
Aleksander Bobič, R 3. C	Lidija Vintar	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (8. mesto)
Nejc Škof, R 1. A	Erika Pleša	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (8. mesto)
Tadej Maren, R 2. D	Alenka Hari	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (8. mesto)
Matej Radkovič, R 3. B	Lidija Vintar	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (9. mesto)
Matic Plešec, R 3. C	Lidija Vintar	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (10. mesto)
Andrej Ileršič, R 1. B	Lidija Vintar	izbirno tek. v znanju matematike: srebrno priznanje (12. mesto)
Matija Skala, G 1. A	Rastislav Snoj	državno tek. v znanju astronomije: 1. mesto
Matija Skala, G 1. A	Riko Jerman	državno tek. v znanju fizike: uvrstitev na državno tek.
Jure Progar, G 1. B	I.Ukmar Bucik	državno tek. v znanju kemije: bronasta Preglova plaketa
Aljaž Jelen, G 1. A	I.Ukmar Bucik	državno tek. v znanju kemije: bronasta Preglova plaketa
Andrej Lavrič, G 1. A	I.Ukmar Bucik	državno tek. v znanju kemije: bronasta Preglova plaketa
Rok Šalamun, G 1. B	I.Ukmar Bucik	državno tek. v znanju kemije: srebrna Preglova plaketa
Timotej Gruden, G 1. A	I.Ukmar Bucik	državno tek. v znanju kemije: srebrna Preglova plaketa
Matija Skala, G 1. A	I.Ukmar Bucik	državno tek. v znanju kemije: zlata Preglova plaketa, 2. mesto
Rok Pušnik, G 1. A	I.Ukmar Bucik	državno tekovanje iz kemije, bronasta Preglova plaketa
Barbara Ilec, G 3. A	Tonja Janša	regijsko tek. mladih raziskovalcev: nagrada za plakat
Sašo Lesjak-Zerjav, G 3. A	Tonja Janša	regijsko tek. mladih raziskovalcev: nagrada za plakat
Domen Jurkovič, L 4. A	Jože Petrič	uvrstitev na državno tek. mladih raziskovalcev
Janez Šinkovec, 4.1. A	Gašper Lomovšek	uvrstitev na državno tek. mladih raziskovalcev
Martin Lavrič, G 2. B	Janja Žlebnik	vseslovenska srednješolska razstava fotografij: diploma
Nejc Vesel, G 3. A	Janja Žlebnik	vseslovenska sred. razstava fotografij: diploma bronasto priz.